№ 118. Czwartek 22. Maja 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserucya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina Pochówka w obwodzie stanisławowskim obowiązała się dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, wystawiony już na ten cel budynek zaopatrywać w potrzebne porządki szkolne i utrzymywać zawsze w dobrym stanie; na opał szkoły sprawiać z własnych funduszów, przystawiać i łupać 4 niż. austr. sągów drzewa, i czuwać nad ochędóstwem szkoły.

Nauczycielowi, który ma oraz pełnić służbę diaka, zapewniona została roczna płaca w kwocie 84 zł. w. a.

Okazaną temi ofiarami, pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Berlin, 19. maja. Prezydent ministrów Książę Hohenlohe otworzył dziś sejm krajowy długą przemową, (którą podamy w całości w jutrzejszym numerze.

Berlin, 19. maja. Od polskiej granicy (19. b. m.) donoszą, że Aarcybiskup Warszawski ma zamiar zamknąć wszystkie kościoły jeżeli w nich aresztować nie przestaną. Na przedstawienia Arcybiskupa wydał Lüders rozporządzenie, że policya przez dwa dni nie będzie się zbliżać do kościołów. Jeżeli zakazane pieśni pomimo tego śpiewane będą, aresztacye zaczną się na nowo.

Frankfurt, 19. maja. Na dzisiejszem nadzwyczajnem posiedzeniu sejmu związkowego elektorstwo heskie oświadczyło, że wstrzymuje wybory, uważając uchwałę związkową jako zakaz. Zgromadzenie związkowe odwołało się do osnowy rzeczonej uchwały.

Mostar, 18. maja. Montenegryni napadli na Niksicz i odsłonięte miasto dnia 13. b. m. zajęli; dnia 16. gdy Derwisz Basza przybył na odsiecz, twierdza była jeszcze w ręku Turków. Z obu stron wiele poległych i ranionych. Z Albanii donoszą: Turcy zdobyli prowincyę Kutschi, i napadli znowu na Bassojevićów.

Przegląd polityczny.

Lwów, 22. maja. Sejm pruski przed trzema dniami, 19go b. m. otwarty został. Mowę prezesa rady ministrów przy otwarciu sejmu wygłoszoną, podamy w właściwej rubryce. Zasługuje ona ze wszech miar na głębszą uwagę. Rząd oświadcza w niej gotowość uwzględnienia słusznych życzeń reprezentacyi kraju; uprzedził je nawet składając budżet na rok 1863 z żądanem wyszczególnieniem pojedyńczych rubryk tak w przychodzie jak i w rozchodzie, zaprowadzając w wydatkach na wojsko znaczne oszczędności. Wszakże tu prezes rady ministrów dotknął najdrażliwszej strony wewnętrznych spraw pruskich, dodał bowiem, iż oszczędności te, przez wzgląd na niepodległość ojczyzny, której armia silnie organizowane najpewniejszą jest podstawą, dopóty tylko trwać mogą, dopóki nowe uregulowanie podatku gruntowego nowego źródła dochodów nie dostarczy. Otóż wzgląd ten podobno rząd i kraj, a przynajmniej wybrani przez niego reprezentanci, odmiennie pojmują. Kiedy bowiem rząd, jak to już raz wyłuszczyliśmy, pragnie zmienić podstawę armii, kładąc główny nacisk na znaczniejszą liczbę regularnego wojska, uważając zaś landwerę jako element podrzędny jej siły, kraj a raczej jego reprezentanci upierają się przy zachowaniu obecnej organizacyi, którą jako odpowiednią potrzebie państwa uważają. To właściwe jędro niezgody, którego mowa ministeryalne nie usunęła, zapowiadając, iż oszczędności teraz zaprowadzone, mają być tylko przemijające. W dalszym ciągu mowca przechodzi do traktatu handlowego z Francyą zawartego, wyrażając nadzieję, iż rządy związku celnego za przykładem Saksonii przystąpią do traktatu, który stanowić ma erę nowego rozwoju i spotęgowania obrotów handlowych i przemysłowych związku celnego. W sprawie hessen-kasselskiej mowa kładzie główny nacisk na przekonanie wszystkich rządów rzeszy niemieckiej o potrzebie przywrócenia konstytucyi z r. 1831; wspomina o zgodnem postępowaniu z Austryą dodając, że nowy tryb wyborów w elektoracie zaprowadzony w życie nie wejdzie, rząd zaś pruski wszelkiego dołoży starania, ażeby przywrócenie konstytucyi z r. 1831 niezwłocznie nastąpiło. Wspomina nadto o szczególnym wypadku w sprawie hessen-kasselskiej (Incidenz-Fall), w którym rząd godności Prus przestrzegać będzie, kończy zaś zwykłem zapewnieniem, iż Król Jego Mość, wierny programowi swemu przy objęciu rejencyi, polecił radcom swym, ażeby zarówno praw korony strzegli i prawo reprezentacyi kraju szanowali.

Taka jest treść ważnego tego dokumentu politycznego. Zasługuje w nim na uwagę wielkie znaczenie, jakie rząd pruski przywiązuje do traktatu handlowego z Francyą zawartego. W sprawie zaś hessen-kasselskiej uderza skwapliwość, z jaką Prusy zamierzają popierać przywrócenie konstytucyi z r. 1831, kiedy właściwie poparcie to z całego związku niemieckiego wychodzićby powinno. Trudno zaś ocenić znaczenie owego szczególnego wypadku (Incidenzfall) w sprawie hessen-kasselskiej wydarzonego, bo mowa ministeryalna bliżej go nie określiła. Miałażby nim być nie grzeczna podobno odprawa, jakiej jenerał Willisen doznać miał, a w zadość uczynieniu której rząd pruski, jak wieść niesie, żądać ma dymisyi ministrów elektora w przeciągu 48 godzin? Bliska przyszłość rzecz tę wyjaśnić musi.

W Królestwie Polskiem rozeszła się wieść, iż margrabia Wielopolski popadł w niełaskę u Cesarza i za granicę wyjechać ma. Nadto częste wdawania się policyi wojskowej w nabożeństwa i śpiewy kościelne spowodować miały arcybiskupa Felińskiego do zagrożenia, iż wszystkie kościoły na nowo zamknąć każe. Ksiądz Białobrzeski były administrator archidyecezyi warszawskiej, który w zeszłym roku za zamknięcie kościołów wyrokiem sądu wojskowego na karę śmierci, przez Cesarza złagodzoną i odpuszczoną, skazany został, właśnie teraz z twierdzy Bobrujska do Warszawy powrócił.

Reszta spraw europejskich i amerykańskich, blisko z niemi złączonych, ani jednym krokiem naprzód nie postąpiła. Dzienniki wiedeńskie zapełnione są obroną sądową *Vaterlanda*, *Ost und West* i *Neueste Nachrichten*, którym procesa drukowe wytoczone zostały.

Sprawy krajowe.

Lwów, 21. maja. (Stan zarazy bydła w pierwszej połowie maja.) Podług raportów z pierwszej połowy b. m. zgasła zaraza bydła rogatego w naszym kraju w Pobereżu i Sokołowie w obwodzie stanisławowskim; w Chlebiczynie polnym w obwodzie kołomyjskim; w Herbutowie, Wierzbołowcach i Koniuszkach w obwodzie brzeżańskim, a na nakoniec w Stryju i Daszawie w obwodzie stryjskim, zatem w 8 miejscach; natomiast wybuchła świeżo w Hruszowie w obwodzie samborskim, i w Łuczyńcach w obwodzie brzeżańskim.

Jest więc teraz jeszcze 11 miejsc dotkniętych zarazą, z tych 3 w obwodzie kołomyjskim, 4 w brzeżańskim, 2 w samborskim, a po 1 w stanisławowskim i stryjskim obwodzie. W 8 jednak z tych miejsc niema już ani jednej sztuki chorego bydła, i przepisany 21dniowy termin kontumacyi jest już na ukończeniu.

Z całego stanu bydła w liczbie 9274 sztuk w 73 folwarkach wykazanych 11stu miejsc dotknęła zaraza 409 sztuk, z których 128 wyzdrowiało, 259 odeszło, 13 chorych i 45 podejrzanych o zarazę ubito, a 9 w 3 miejscach pozostało jeszcze w kuracyi.

Portugalia.

Lizbona, 8. maja. (Nipokoje w prowincyach.) *Allg. pr. Ztg.* z *Journal de Commercio di Lisbona* pisze: Dziś w południe znowu nadeszły doniesienia o niespokojnościach w prowincyi Minho, a mianowicie w Braga. Dziś wieczorem mówiono, że w skutek tego 10ty pułk piechoty otrzymał rozkaz udać się do Oporto. Nie ma szczegółowych doniesień o tych niespokojnościach. To pewna, że tak w Lizbonie jak w Oporto ludzie dobrze znani knują spiski przeciw istniejącemu porządkowi rzeczy, i w zamieszkach politycznych spodziewają się osobistych korzyści. Wołają oni: „Niech żyje święta religia! Precz z podatkami!“ jakby kto przeciw religii powstawał, lub podatki zwiększać zamierzał. Są to ludzie chciwi władzy i własności bliźniego, którzy nie wahają się w wyborze środków byle stanąć u mety, bogaci kontrybuenci, których zasadą jest nie oddawać państwu co mu się należy, reakcyonaryusze wszelkich stopni, którzy chcieliby obalić istniejący porządek rzeczy, aby ugruntować despotyzm, i usiłują dowieść że między nami jest jeszcze wiele stronników absolutyzmu. Rząd ma dosyć siły, ma za sobą całe stronnictwo liberalne, a dowiódł, że potrafi oprzeć się wszelkim intrygom reakcyi, i kwestyą religijną załatwić. Postępuje ciągle naprzód, i nie dąży do tego, co nieprzyjaciele wolności.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 14. maja.)

Na posiedzeniu izby niższej z dnia 14. maja odrzucono drugie odczytanie bilu przez K. J. Trelawny wnoszącego o zniesienie podatków kościelnych, wszakże 287 głosami przeciw 286, a zatem tylko większością jednego głosu; przyjęto zaś rezolucyę przez Estcourta proponowana, „iż byłoby niesłusznie i nie właściwie znieść prawo przysługujące wszystkim opłacającym podatki w parafii, rozłożenia między siebie sum na naprawę kościoła potrzebnych, zanim parlament nie wynajdzie innego źródła ku utrzymaniu kościołów“. Ta zaś rezolucya miała za sobą 288 głosów przeciwko 271.

Na posiedzeniu izby wyższej z dn. 15. maja, iż nieby nie szkodziło, gdyby się izba dowiedziała, czyli prawdziwą jest wieść, według której izba wyższa stanąć ma wkrótce w szranki nieprzyjacielskie z izbą niższą. (Odnosi się to do strzelania do celu na łące przy Wimbledon w dniu 5. lipca nastąpić mającym; przy którem to strzelaniu jedna strona stawać będzie w osobie lorda kanclerza i dziesięciu innych parów Anglii, druga zaś strona w osobie mowcy izby niższej i dziesięciu jej członków. Wezwanie ku temu pojedynkowi na strzelanie do celu wyszło od izby niższej.) Zdaje się, że nastąpiło już formalne wezwanie. O ile zaś lord kanclerz miał prawo przyjęcia tego wezwania bez poprzedniego zawiadomienia izby, tego mowca pojąć nie może. Lord kanclerz odrzekł: „Mylordowie, przyznać muszę, iż jako lord kanclerz przewiniłem przeciwko zwyczajom i obyczajom. Lecz powiem wam, Mylordowie, jak się ta rzecz stała. Wychodząc z tej izby, miałem zaszczyt odebrać wezwanie od mowcy izby niższej. Była ona wystosowaną od izby niższej do izby wyższej. Zaiste nie dużo się namyślałem, czyli mam prawo przyjąć podobne wyzwanie. Czując jednak w sobie odwagę na którą każdy z Was Panowie chętnie się ze mną zgodzi, przyjąłem wezwanie w imieniu Waszem i odpowiedziałem, iż izba wyższa gotową jest stanąć izbie niższej do każdej uczciwej walki. Możem zbłądził co do formy, ale czułem to dobrze, iż tu o długim namyśle mowy być niemogło. Gdybym był trwożliwym, to rzecz całą byłbym Wam przełożył. Sądzę, iż w tym samym duchu staniemy na przeciw izby niższej w jakim nas wyzwała. Muszę zaś niestety oświadczyć, iż od walki tej Panowie uchylić się niemożecie, a śmiem przepowiedzieć iż się pewno nie uchylicie, ale raczej wystąpicie do walki w sposób godny izby wyższej angielskiego parlamentu.

Francya.

Paryż, 17. maja. (Posiedzenie Senatu.) Senat na posiedzeniu z dnia 14. maja zajmował się załatwieniem petycyj, po większej części osobistych. Z wyjątkiem kilku petycyj senat zresztą przeszedł do porządku dziennego. Między innemi żądał niejaki p. Moreau, ażeby studentom nie należącym do okręgu uniwersytetu paryzkiego zakazane było pobieranie nauk w stolicy, z powodu panującego tam zepsucia obyczajów; w ogóle ażeby nie przyjmowano do żadnego fakultetu młodych ludzi, którzy przynajmniej dwa lata nie słuchali nauk w fakultecie do okręgu ich zamieszkania należącym. Senat na to przeszedł do porządku dziennego. Dłuższe rozprawy wywołały ośm petycyj, protestujących przeciwko nabyciu źródeł w Szampagnii dla miasta Paryża. Petycye te dowodzą, że skierowanie ku stolicy nabytych dla niej źródeł, interesowi ludności miejscowych bardzo jest przeciwne. Przez wodociągi założyć się mające miasteczko Montfort utraca na przykład 5 młynów i łąki swoje. Właściciele młynów i łąk odbierą zaiste należyte wynagrodzenie, ale któż wynagrodzi mieszkańców Monforte za to, że zboża swego mleć i bydła wypasać nie będą mogli? W ogóle w skutek wykonania projektów miasta Paryża ustaną w obwodzie miast Chalons i Epernay 65 młynów, które dostarczały mąki dla 25,000 ludności, a 1400 hektarów łąk będą stracone. Po obszernem sprawozdaniu senatora Malleta, obejmującem wiele wiadomości historycznych i statycznych co do kwestyi wody dla Paryża, senat polecił wydrukowanie sprawozdania, ażeby sprawę tę gruntownie rozebrać na najbliższem swem posiedzeniu.

Belgia.

Bruxela, 15. maja. (Doniesienia dworu. Rozprawy w izbach.) Dr. Civiale dzisiaj zrana robił Królowi operacyę. Na dzisiejszem posiedzeniu izby toczyła się znowu żwawa dyskusya nad petycyami Antwerpii. Deputowani miast handlowych proponowali zamianować komisyę do zbadania planu fortyfikacyi. 54 członków głosowało przeciw wnioskowi, 20 za nim, a 6 wstrzymało się od głosowania.

Petycye przekazano ministrom wojny i spraw wewnętrznych, czyli jak się wyraża korespondent *Gazety kolońskiej* grzecznie je odrzucono.

Włochy.

(Zjazd biskupów.) Do dnia 15. maja przybyło do Rzymu 44 biskupów, między niemi 21 Hiszpanów. Z rana d. 15. maja odbyło się pierwsze posiedzenie konsystoryalne, na którem odczytano relacyę adwokatów konsystoryalnych o kanonizacyi japońskich męczenników. Chociaż zgromadzenie biskupów i konferencye ich nie zajmują się bezpośrednio sprawami politycznemi, to jednak na rozkaz papieża doręczono każdemu z biskupów memoryał o świeckiej władzy papieża.

(Program kosekracyi.) Uroczystości kanonizacyjne odbywać się będą w następującym porządku: W niedzielę d. 11. maja uda się papież w uroczystej procesyi do św. Jana z Lateranu; we środę, 14. maja odbędzie się stacya papieska u św. Piotra; we wtorek, 15. publiczne konsystoryum w salach Watykanu, na którem odczytane będą dekreta poprzedzające; w niedzielę 18. stacya papieska w Santa Maria maggiore. W ciągu tygodnia od 18. do 25. maja rozpoczną się konferencye z biskupami. Odbędą się dwie konferencye, jedna we czwartek 22. a druga w sobotę 24. maja. Tydzień ten ważny będzie pod względem politycznym. W poniedziałek d. 26. papież odprawi nabożeństwo u św. Filipa Nereusza; we środę 28. u św. Jana z Lateranu; w niedzielę 1. czerwca msza papieska w kaplicy Sykstyńskiej. Od 1. do 8. czerwca drugi tydzień konferencyj. Dnia 7. poczną się trzechdniowe uroczystości kanonizacyjne, a 8. będzie msza papieska u ś. Piotra.

(Doniesienia z Neapolu.) Urzędowe i półurzędowe dzienniki neapolitańskie umieszczają z powodu przybycia księcia Napoleona całe szeregi artykułów, ostrzegających publiczność ażeby wielkich rzeczy się nie spodziewała, z dodatkiem, iż rząd stara się iść ręka w rękę z Francyą. Wszakże trudno jest powstrzymać żywsze elementa ludności włoskiej. Rządowi wiadomo, że emigranci i część garibaldzistów korzystać chcą z niecierpliwości ludu dla rozpoczęcia walki, i dania tym sposobem stronnictwu czynu zapełnej przewagi. Z przezorności przeto posłano 1. batalion bersalierów i 14sty pułk piechoty liniowej do Lombardyi dla przeszkodzenia wszelkim napadom na granicę austryacką. W Bononii w nocy z 10. na 11. maja odbyto wiele rewizyj domowych i wiele osób aresztowano.

Niemce.

Berlin. (Sejm pruski. — Wybory. — Izby wirtemberskie.) Sejm krajowy pruski zebrał się d. 19. b. m. Ostatnich dni mało kto miał nadzieję, że Król otworzy go osobiście. Przy powtórnym wyborze w drugim berlińskim okręgu wyborczym, wybrano Dra Jana Jakoby pomimo jego własnej odmowy, i bez względu na to, że nawet stronnictwo radykalne wybierać go odradzało. Mniemanie dziennika *Bank und Handels Ztg.*, że układy z prezydentem Kühlwetter o objęcie ministeryum handlu nie zostały jeszcze przerwane, jest bardzo wątpliwe, ponieważ pan Kühlwetter 16. b. m. powrócił do Akwizgranu.

Na posiedzeniu wirtemberskiej izby deputowanych w d. 17. b. m. minister Hügel odpowiedział na interpelacyę Mittnachta, że rząd wirtemberski od początku usiłował kwestyę elektorstwa heskiego na drogę pojednania sprowadzić, iż się to jednak nie udało, pochwala wniosek austryacko-pruski na który się zgadza. Jest przekonany, że tylko przywrócenie konstytucyi z r. 1831 i ustawy wyborczej z r. 1849 z warunkiem zniesienia postanowień związkowi przeciwnych, może doprowadzić do celu. Mittnacht dziękuje rządowi za wyjaśnienie i działanie w tej sprawie. Izba chciała uchwalić wotum podziękowania, ale Hölder ze względu na porządek spraw sprzeciwił się spiesznemu powzięciu uchwały.

(Posiedzenie sejmu związkowego.) Na posiedzeniu sejmu związkowego w d. 10. b. m. po załatwieniu kwestyi o uchwalenie wspólnego wniosku Austryi i Prus względem elektorstwa heskiego, to jest gdy poseł heski zaproponował odłożyć powzięcie uchwały do następującego posiedzenia, Bawarya oświadcza gotowość swoją popierać zmianę konwencyi Gothajskiej względem wzajemnego przyjmowania wywołanych i włóczęgów. Na przełożenie komisyi reklamacyjnej, przekazano wydziałowi do spraw konstytucyi elektorstwa kilka odnośnych podań.

Kassel, 13. maja. (Wybory w Kassel.) *Hessische Morgen Ztg.* donosi, że w wielu miejscach uprawnieni do wyboru nie chcą na zasadzie rozporządzenia z 26. kwietnia wyborów przedsiębrać. Z Bernhausen dziennik ten donosi: Wyborcy zeszli się i oświadczyli, że nie mogą dać żądanego podpisu, ponieważ stale chcą trzymać się konstytucyi z r. 1831, nikt więc nie wybierał, nawet burmistrz, który także jako oborca podpisu odmówił.

Według *H. M.* Hartwig nadburmistrz w Kassel, wezwany do dyrektora policyi i zapytany o zdanie względem rozporządzenia z 26. kwietnia odpowiedział, że konstytucyę z r. 1831 uważa jako prawnie istniejącą, i że jako uprawniony do wyboru nie może według swego przekonania dać oświadczenia przepisanego rzeczonem rozporządzeniem, lecz jako przewodniczący wyborom czynić będzie to, czego po nim urząd wymaga.

(Sprawa heska.) Według depeszy telegraficznej z Kassel Elektor heski polecił d. 17. b. m. odwołać obydwa rozporządzenia. *S. C.* donosi, że d. 18. zrana, rząd elektorstwa heskiego telegrafował do ministeryum spraw zewnętrznych, że postanowiono zastosować się do uchwały związkowej. Jeżeli się ta wiadomość potwierdzi, pokaże się, czy i o ile Prusy zmienią swoje postanowienia; dniem wprzódy bowiem zapewniano, że rząd kr. pruski przystanie tylko na zupełne załatwienie niesnasek w elektorstwie. W Prusach utrzymywano nadto, że rząd królewski nie przestanie na wstrzymaniu wyborów w elektorstwie, i że nawet na drodze nie federalnej będzie się domagał przywrócenia stosunków konstytucyjnych z r. 1831. Prusy są przekonane, że uzyskają dodatkową ratyfikacyę sejmu związkowego zwłaszcza, że i teraz postępują jakby miały od niego pełnomocnictwo. Objaśnienie do tego daje może jeden z dzienników berlińskich, który rządowi pruskiemu życzy szczęścia w powziętem postanowieniu, a w okoliczności, że oswobodzenie ludu heskiego dzieje się przy pomocy Prus, upatruje tryumf powołania tego państwa.

Elbf. Ztg. pisze, że 4 i 7 korpus armii pruskiej i 2 pułk gwardyi pieszej mają obsadzić elektorstwo heskie, a najprzód pruski gościniec wojskowy. Rzeczone oddziały otrzymały rozkaz przygotować się do drogi na dzień 23. maja. *Allg. pr. Ztg.* dowiaduje się, że jenerał piechoty Schak został na czas koncentracyi 4. i 7. korpusu armii przeznaczony na najwyższego dowódzcę obudwu oddziałów, jenerał adjutant Króla jenerał-porucznik Bonin miał zostać mianowany tymczasowym dowódzcą 4. korpusu armii, a major Krosig tymczasowym szefem jeneralnego sztabu tego oddziału.

Rosya i Królestwo Polskie.

Petersburg, 10. maja. (Najwyższy ukaz do rządzącego ministerstwa finansów).

Ukazem naszym z d. 14. kwietnia (v. s.) upoważniając was do zaciągnięcia za granicą siódmej pożyczki 5%, z której wpływ ma być oddany bezpośrednio do rozporządzenia banku państwa, dla wyłącznego zasilenia funduszu na wymianę biletów kredytowych, poleciliśmy wam przedstawić do Naszego zatwierdzenia przepisy, dotyczące rozpoczęcia stopniowego wymiany biletów kredytowych na brzęczącą monetę.

Teraz, kiedy urzeczywistnienie tej pożyczki jest zapewnione, uważaliśmy za stosowne bezzwłocznie przystąpić do wprowadzenia w wykonanie Naszych zamiarów, dla nadania stałych podstaw Naszemu systemowi monetarnemu i w tym celu otworzyć w banku państwa wymianę biletów kredytowych według następujących, zatwierdzonych przepisów:

W skutku tego rozkazujemy.

1. Wydawanie przez bank państwa brzęczącej monety i sztab złota i srebra za bilety kredytowe i *vice versa* biletów kredytowych za złoto i srebro w monecie i sztabach, rozpocznie się według poniżej ustanowionych cen.

2. Poczynając od tego pierwotnego kursu stopniowo będzie się powiększać stopa, według której bilety kredytowe mają być wymieniane za złoto i srebro w monecie i sztabach, i stosownie do tej stopy oznaczać się będzie wymiana sztab i monety złotej i srebrnej na bilety kredytowe, w ten sposób, aby ostatecznie dojść do zrównoważenia nominalnej wartości biletów kredytowych wartością monety brzęczącej.

3. Wymiana rozpocznie się od 1. maja 1862 r. w banku państwa, licząc za półimperyał 570 kop. a za sztukę rubla srebrem $110^1/_2$ kopiejek.

4. Od 1. sierpnia 1862 r. zamiana będzie się odbywać według stopy 560 kopiejek za półimperyał, $108^1/_2$ kopiejek za sztukę rubla srebrem.

5. Srebro i złoto w sztabach będą wymieniane za bilety kredytowe i nawzajem bilety kredytowe na srebro i złoto w sztabach, według cen odpowiednich cenom ustanowionym przez paragrafy 3. i 4. dla monety brzęczącej.

6. Następnie i dopóki wartość nominalna biletów kredytowych nie zostanie doprowadzona do równowagi z wartością brzęczącej monety, cena półimperyałów i rubli srebrnych, stopniowo będzie zmniejszana stosownie do biegu wymian i stanu funduszu wyznaczonego na wymianę; o każdem nowem zmniejszeniu ceny naprzód będzie ogłoszone i macie wyjednywać za każdą razą Nasze na to zezwolenie.

7. Wolno Bankowi wypłacać za bilety kredytowe przedstawiane do zamiany, tak rublami srebrnemi jak półimperyałami, według własnego uznania.

Aleksander.

(Sprawa rzymska. — Aresztacye.) *Journal de St. Petersburg* zamieścił następujący artykuł z powodu wieści przez niektóre dzienniki rozgłoszonej, o zmianie polityki francuskiej w sprawie rzymskiej:

„Powołanie jenerała Goyon do Paryża sprawiło wielką radość w obozie unitarystów. Radość ta zdaje nam się wszelako przedwczesną, bo nic nie kaze się spodziewać zmiany jakiej polityki francuskiej względem Rzymu. Nie wierzymy temu, ażeby książę Napoleon wywierał na zdanie kuzyna swego wpływ zdolny do zmodyfikowania zamiarów rządu francuskiego. Francya nie jest odpowiedzialną za politykę piemoncką od pokoju w Wilafranka, ani raz jeden jej nie pochwalała, ani też się z nią nie zgodziła. Nie doradzała też Francya rewolucyi Włoskiej, ażeby Rzym reklamowała jak swą stolicę. Francya strzegąc od lat 14 świeckiej władzy papieża, nie może się teraz zgodzić na jej obalenie. Zgoda musi poprzedzić jedność, mówił Cesarz Napoleon w liście do Wiktora Emanuela. A jestże ta zgoda tak już przywrócona, ażeby Rzym na jedność przejść mógł? Wszystkie państwa katolickie, a pomiędzy niemi jest i Francya, mówią że nie. Twierdzą one, że świecka władza Papieża konieczną jest dla kościoła katolickiego; stawiają wyżej interes całego świata katolickiego nad interes jednego kraju; sądzą, że jeżeli pragnienie jedności tak silne jest pomiędzy Włochami, to mogą sobie większością głosów obrać inne miasto na stolicę, tak jak sobie większością głosów Króla obrali. Że zaś i ze strony mocarstw poznano znaczenie Rzymu, to dowodzi właśnie propozycya w Villafranca robiona, ażeby z Rzymu zrobić stolicę konfederacyi włoskiej. Tak rzeczy i dziś jeszcze stoją. Francya nic nie przedsięweźmie przeciwko uznanemu rządowi króla Wiktora Emanuela, będzie starała się zagodzić antagonizm między Papiezem a Królem, lecz oczekiwać będzie spokojnie wypadków, których żadna moc ludzka owładnąć nie zdoła. Urzędowy reprezentant rządu francuskiego oświadczył niedawno, iż obrona Papieża obowiązkiem jest i chwałą Francyi, a nie jej ciężarem. W Rzymie idzie o utrzymanie zasady, a tej żadne mowy klubistów zmienić nie mogą. Jeżeli zaś kto powie, że zajęcie Rzymu przez Francuzów raz ustać musi, to na to odrzec tylko możemy, iż moment ku temu, zdaniem naszem, jeszcze nie przyszedł.

— Wieść w Warszawie rozgłoszona, jakoby kilku oficerów rosyjskich rozstrzelać miano, okazała się być czystem zmyśleniem. Rzecz cała ogranicza sią na tem, że kilku oficerów — czy to Polaków czy Rosyan, nie wiadomo — z powodów politycznych aresztowano. Wątpią też o dymisyi Krzyżanowskiego. Mówią, że w okolicach Lublina w dniu 3. maja pojawiły się jakieś demonstracye, a mianowicie, iż w mieście Kurowie spiewać miano zakazane pieśni z namowy syna przełożonego gminy. Przy aresztowaniach z tego powodu przedsiębranych, podżegacz ten ukrył się i uciekł.

Turcya.

(Doniesienia z Bosnii.) *Donau-Ztg.* donosi, że sturczeni właściciele ziemscy i znakomitsi Mahometanie w Bosnii, Begi i Spahi, na wezwanie Omera Baszy obowiązali się dostawić bezpłatnie do armii tureckiej w Hercegowinie koni jucznych i ludzi do nich.

W Bosnii załozone być mają trzy główne place wojenne, w których znaczne zapasy żywności mają być nagromadzone. Ma tu być rezerwa dla wojska przeciwko Czarnogórze wojujacego, tudzież dla wojsk po nad granicą serbską rozstawionych, i służyć zarazem dla utrzymania w spokoju Rajów (Chrześcian bośniackich.) Na całej długości granicy austryackiej mają być zbudowane czaty wojskowe, do czego materyał w części już przysposobiono.

Wszystkie warownie i zamki znajdujące się jeszcze od czasów średniowiecznych w Horwacyi tureckiej, mają być postawione w stanie obrony i miejscowymi Baszybożukami osadzone. Twierdzę Bihacz naprawiają czynnie, otaczając ją palisadami i działa na wały zataczając.

Porta zarządziła największe środki ostrożności przeciwko Chrześcianom a mianowicie szyzmatykom. Wszystkie włości chrześciańskie osadzono militarnie, a liczne komendy Baszybożuków i Spahów ciągle po kraju krążą. Rozbrojenie Chrześcian, którym w części udało się dostać cokolwiek broni, postępuje energicznie pod nadzorem Spahów i władz miejscowych, którzy za to mają być odpowiedzialni.

Ostatnie wiadomości.

Hanower, 19. maja. W izbie deputowanych Beningsen interpelował, jaki był głos Hanoweru na sejmie związkowym w sprawie elektorstwa heskiego. Hrabia Borriers odmówił wyjaśnienia. Instrukcya posła na sejm związkowy jest prerogatywą korony.

Wiadomości handlowe.

Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie kwienia 1862 na targach w Przemyślu, Jarosławiu, Mościskach, Sądowej Wiszni, Trembowli i Tarnopolu.

	Miejsce targu:											
	Przemyśl		Jarosław		Mościska		Sądowa Wisznia		Trembowla		Tarnopol	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	40	5	.	4	.	4	50	5	.	3	62
„ żyta . . .	2	48	2	50	2	25	2	65	2	80	2	20
„ jęczmienia .	2	26	2	.	2	.	2	30	2	40	2	.
„ owsa . . .	1	22	1	20	1	25	1	18	1	60	1	37
„ hreczki . .	3	50	3	.	.	.	2	50	3	40	2	65
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	3	60	3	10
„ kartofli . .	1	67	1	40	1	30	1	.	1	20	1	.
Cetnar siana . . .	1	30	1	20	1	5	.	80	.	.	1	20
„ wełny	.	.	120	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	18	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sag drzewa twardego	7	.	8	.	9	.	8	17	.	.	12	.
„ „ miękkiego	5	33	5	50	8	.	6	10	.	.	9	.
Funt mięsa wołowego	.	18	.	16	.	15	.	16	.	12	.	14
Mas okowity . . .	.	70	.	80	.	80	.	54	.	53	1	.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	326.77	+ 12.2	86.8	polud.-wsch.	sł	pochmurne
2. god. po poł.	326.29	+ 16.1	70.1	„	„	„
10. god. wiecz.	325.51	+ 12.7	81.9	południowy	„	deszcz

Ilość deszczu 1‴49.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21 maja.

Hotel rosyjski: PP. Gniewosz Fran., z Chmurówki. — Grotowski Leon, z Jacmirsza. — Skrzyński Fran., z Tarnopola.

Hotel europejski: Mysłowski Wład., z Kożelowa. — Hr. Łączyński H., z Stojanowa. — Rylski Hen., z Bełzca.

Hotel Langa: Eberhard Ferd., ces. ros. konzul, z Wiednia. — Cygelski Mat., z Podwołoszczysk.

Hotel angielski: Soroczyński Rom., z Choronowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. maja.

PP. Romański Ant., do Łaki. — Glixelli Teod., do Chodorkowiec. — Sosnowski Ant., do Warszawy. — Guzkowski Marcin, do Niżankowiec. — Zagórski Miecz., do Podbuża. — Wolański Mik., do Wiednia. — Urbański Rud., do Dobrosina. — Hr. Komorowski Wład., do Bilinki.

Kurs lwowski.

Dnia 21. maja.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	23	6	29
Dukat cesarski	„ „	6	27	6	32
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	76	10	93
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	5	2	7
Talar pruski	„ „	1	96	1	99
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	80	60	81	17
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	57	85	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	236	—	238	17
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	33	72	90
5% Pożyczka narodowa .	bez kuponów	83	97	84	63

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 21. maja.	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a. . .	80	75	81	25	1	55 5/9
Dawne „ „ 100 „ „	84	78	85	31	1	63 1/3

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslów.

Dnia 21 maja.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.45. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 70; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 830 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 214 70; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 133 40. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.34 dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 131 75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	67.60	67 75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	85 10	85 25
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	85.—	85.10
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% . . .	71 60	71 70
dtto. „ 4½%	64.50	65 —
dtto. „ 4%	57.—	57 50
dtto. „ 3%	42 75	43 —
dtto. „ 2½%	36 —	37.—
dtto. „ 1%	14 25	14 50
Przez. do wylos. z r. 1839	142 50	143.—
„ 1854	98 -	98 25
„ 1860	98.70	98 80
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł. . .	103 25	103 75
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	69 —	70.—
„ „ 4½%	62 50	63 —
„ „ 4%	55 75	56 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	47.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	47 —	47 50
„ 2¼%	40.—	41 50
„ 2%	36 —	37.—
„ 1¾%	31 —	32.—
dtto. z procent za granica . „ 5%	69.—	70.—
„ 4½%	62 50	63.—
„ 4%	55.75	56 25
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi .	87 50	88.10
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87.50
Czech	88.—	89 —
Morawii	91.—	91 50
Szląska	88.—	88 50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	73 75	74 40

	pien	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem. . .	72.75	73.25
Kroacyi i Sławonii	74. —	74.10
Galicyi	72.90	73.10
Siedmiogr. i Bukow	71 —	71 75
Lom. wen. poż. z r. 1850	100 —	100 50
Dług Tyrolu po 5%	69. —	70.—
„ 4%	55 75	56.25
„ 3½%	47.—	47.50
Dług Salcburga „ 3%	41.50	42.—
„ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien	towar.
po 3% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. .	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien	towar.
Banku nar.	842 —	843 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	219 60	219.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	634 —	636 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2265. -	2267.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	272 50	273.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	167.—	168 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	133 50	133 75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.-	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	287 —	287 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	237 75	238.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	50.—	52.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	99.—	101.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	—.—	703.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	188.—	190.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	170 —	—.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	453.—	455.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	242 —	244.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400.—	402 —
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	400 —	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	205.—	210 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104 —	104 25
10 „ 5%	99 50	99 50
przeznacz. do los. po 5%	90 75	91 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	86 65	86.75
Gal. Tow. kred. po 4% . .	80.75	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 25	97.75
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	103 50	103 75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	140. —	140 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96.50	97.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137 50	138.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	81.50	82.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	98.—	98.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135 60	135 80

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	102 25	102 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.50	128. —
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37. —	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	101 -	101 50
Salma „ 40 „ „	39 50	40 —
Palffiego „ 40 „ „	38 —	38 25
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 —	38 25
Windischgrätza 20 zł. „	22 75	23.—
Waldsteina 20 „ „	25. —	25 50
Keglevicha 10 „ „	15 50	15 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	111 50	111.50
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	110 75	111 —
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	110 90	111 25
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	98 —	98 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	51 80	52 —
Londyn za 10 ft. szt . .	132 -	132 10
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	51.80	51 90
Marsylia za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Paryż za 100 fr. . . .	52.25	52 30
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.28	6.28½
dtto. pełnej wagi . .	6.27½	6.28
Korona	18.10	18.15
20frankówka	10.54	10.56
Rosyjski impery. . . .	10.77	10.80
Talar związkowy . . .	1.96	1.96½
Srebro	130.65	130.75
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Banda zbójecka.) W pierwszych dniach bieżącego miesiąca popełniony został zuchwały rozbój w kantorze bankiera genueńskiego Parodi. Kilkunastu zbójców opadłszy kantor w biały dzień, powiązali wszystkich obecnych urzędników i zabrali do 800.000 lirów. W dziesięć dni potem doniósł telegram, że kilku złoczyńców z tej bandy pojmano na okręcie w zatoce Spezyi i znaleziono przy nich do 300.000 fran a teraz podają dzienniki o ich pojmaniu jeszcze następujące szczegóły: „Policya dowiedziała się, że pięciu z nich na pewnym punkcie wybrzeża między La Force i Nervi zamierzało wsiąść na statek najęty i odpłynąć do Stambułu. Ustawiono tedy łańcuch karabinierów i straży policyjnej wzdłuż tego miejsca, by odciąć im drogę, jeśliby nie mogąc wsiąść na statek chcieli schronić się w góry. Równocześnie przygotowano także parowy statek kanonierski „Montebello“, wzmocniwszy załogę jego dwunastu karabinierami i strażą policyjną pod dowództwem asesora. Ten statek wyruszył w całym pędzie i zaskoczył szoner zbójecki na wodach pod Nervi, gdzie też pochwytano złoczyńców tak szybko, że chociaż dobrze byli uzbrojeni, nie mieli nawet czasu stawić oporu. Oprócz 300.000 fr. w banknotach znaleziono przy nich jeszcze 60.000 lirów w złocie. Zaś inną część pieniędzy wrzucili w morze za zbliżeniem się statku „Montebello“. Za przybyciem do Genuy nastąpiła natychmiast ich konfrontacya z panem Parodi i jego synem, którzy też poznali ich zaraz pomimo innego przybrania. Kapitan najętego szoneru „Amor di patria“ został również uwięziony.

(Fałszowanie raportów wojennych.) „Ruski Inwalid“ ogłasza następujący wyrok sądu wojennego: Śledztwo w sprawie Sotnika (kapitana) Amalichwarowa, urjadnika (podoficera) Mikoberidsego (z rodu szlacheckiego) i żołnierzy księcia Pawlenowa, Maszawarianiego, Logidsa i Kwitiszwila (trzech ostatnich również z rodu szlacheckiego) z gruzyjskiej drużyny pieszej okazali się winnymi: 1) Amalichwarów *a*) że podał fałszywy raport o zwycięskiej walce oddziału swojej sotni w sile 30 ludzi z bandą zbójców lesgijskich, w której miano wystrzelać 320 ostrych nabojów, jeden z jego żołnierzy miał otrzymać kontuzyę, a jeden Lezgianin poledz na placu, w dowód czego przysłał nawet zdobytą chorągiew nieprzyjacielską z odciętą ręką przełożonej władzy; gdy tymczasem nie było żadnej potyczki, jednego z żołnierzy zamordował Urjadnik a chorągiew zfabrykowana została na rozkaz Amalichwarowa, zaś ręki nie odcięto nieprzyjacielowi, lecz zamordowanemu żołnierzowi, a wszystko to dla wyłudzenia nagrody; *b*) że podał fałszywe doniesienie o dezercyi pewnego żołnierza który był obecny w drużynie, i *c*) że używał rozmaitych kłamstw i wybiegów i namawiał żołnierzy swoich, ażeby rozszerzali wieść o zmyślonej potyczce; — 2) Mikaberidse: że zamordował żołnierza, jak twierdzi, na rozkaz Sotnika księcia Amalichwarowa, zfabrykował chorągiew, którą miano odebrać nieprzyjacielowi, że pisał fałszywy raport o odniesionem zwycięstwie i dopuszczał się również rozmaitych kłamstw i wybiegów; 3) wszyscy inni zaś za udział w ukrywaniu popełnionych zbrodni, których byli naocznymi świadkami, nawet wtedy, gdy komendant drużyny za powrotem ich dziękował im za odniesione zwycięstwo i rozdawał nagrodę pieniężną Zostali zatem skazani: 1) Amalichwarow na utratę rangi, orderu Anny czwartej klasy z napisem: „za waleczność“ i orderu Jerzego; zaś oprócz tego ciężyło na nim wielkie podejrzenie o udział w popełnionem morderstwie, ale śmierć uchroniła go od wypełnienia tego wyroku; 2) Mikaberidse na utratę srebrnego medalu za waleczność, stopnia wojskowego, wszelkich praw szlachectwa i na zesłanie do kopalni na 12letnią robotę przymusową; 3) zaś wszystkim innym ze względu na młody ich wiek i dzikie obyczaje tamtejsze policzono za karę 2½ roczny areszt indagacyjny. Cesarz potwierdził w zupełności ten wyrok.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.